

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ
เรื่องการใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วย
เพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

จัดทำโดย

นางสาวสุพิศ ปีخال

วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
285/2 ซอยสาธุประดิษฐ์ 19 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพงพาง
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
โทร. 0-2044-4037, 0-2020-4038

ผลงานวิจัย	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชา โปรแกรมประมวลผลคำ เรื่องการใช้คำสั่งในโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุพิศ ปิชาล
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
โทรศัพท์	095-7038438
ปีที่ทำวิจัย	2563
ประเภทวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน และหลังเรียน รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 โดยใช้กระบวนการสอนในรูปแบบ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบ ปรนัย 20 ข้อ โดยผ่านสื่อออนไลน์ Google form และแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ตัวแปรในการวิจัย แบ่งเป็นตัวแปรอิสระคือ ศึกษาพฤติกรรมการเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ดำเนินการใช้การรวบรวมข้อมูลก่อนสอนด้วยวิธีทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่ง โปรแกรมประมวลผลคำ จากนักเรียนทั้งหมด 18 คน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ปรากฏคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนการใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ (9.50) และค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ (15.86) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบ Mind Mapping เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($X=15.86$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=1.4$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำนี้นักเรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำสั่งและวิธีการในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในโปรแกรมประมวลผลคำนั้น ถ้านักเรียนไม่มีความเข้าใจในการใช้คำสั่งและวิธีการในการใช้เครื่องมือจะทำให้ การเรียนรู้ในวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เป็นเรื่องที่ยากและการเรียนรู้นั้นเป็น สิ่งที่ครูทำการวัดความรู้และความเข้าใจจะดูจากผลงานที่นักเรียนทำตามคำสั่งที่ครูให้ทำใบงานว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการ เรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยระบุไว้อย่างชัดเจน ในเรื่องการจัดสรร ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาเห็นได้จากการเล็งเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีการศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนการสอนให้เป็นแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Centered) การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันจึงได้มีการ ปรับปรุงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 โดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดังกล่าว ครูผู้สอนจึงต้องมีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุงวิธีการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากขึ้นการจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงได้มีการพัฒนาและเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ในระบบการเรียนการสอนเช่นการ นำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากอินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่าย ที่มีศักยภาพในการสื่อสารข้อมูลที่สูงและรวดเร็ว American Center for the Study of Distance Education (ACSDE) ของมหาวิทยาลัย Pennsylvania State University ได้อธิบายความหมายของการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการ เรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาโดยระบุไว้อย่างชัดเจนในเรื่องการจัดสรร ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีการศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน

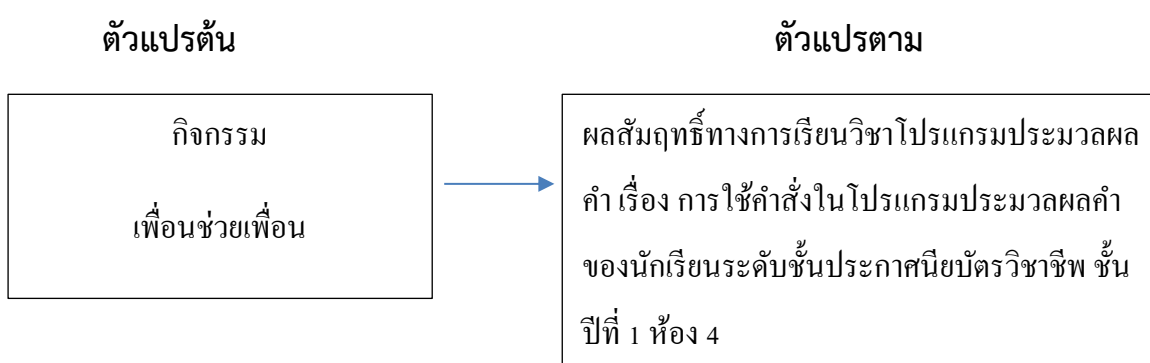
ในยุคสังคมแห่งความรู้ อินเทอร์เน็ตถือเป็นช่องทางของการส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์ทั่วโลกเป็นที่ยอมรับว่า ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมปัจจุบันโดยข่าวสาร ต่าง ๆ นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและอื่น ๆ เช่น การจะแข่งขันได้นั้น ต้องอาศัยความรู้ในการจัดการที่เหมาะสม การจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โมเดลการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมประมวลผลคำและดำเนิน กิจกรรมโดยอาศัยเครือข่าย คอมพิวเตอร์หรือที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต เป็นหนทางหนึ่งของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในการ จัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระหรือตามความสนใจ มักจะถูกออกแบบให้มีความยืดหยุ่น เช่น ลักษณะของเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยได้ประสบปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเมื่อนักเรียนบางคนสามารถจดจำมาเรียนได้เป็นอย่างดี และนักเรียนบางคนยังต้องสอนเสริมอยู่หลายครั้ง ทางผู้ทำวิจัยจึงได้ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน คนที่ความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว มาช่วยเพื่อนที่ยังมีข้อบกพร่องทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียน เรื่องการใช้คำสั่งในโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
2. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาโปรแกรมประมวลผลคำของนักเรียนนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

- นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา สามารถใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

นิยามศัพท์

- **พฤติกรรมทางการเรียน** หมายถึง การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ ซึ่งควรเป็นการปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น
- **กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยเป็นวิธีการรวมกลุ่มของนักเรียนเพื่อทำงาน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอนกันเอง เรียนรู้จากการรวมกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนจะมีการถ่ายทอดด้วยภาษาของตนเอง เป็นการช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า
- **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยแสดงออกมาถึง 3 ด้านคือด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย

แนวคิดทฤษฎี

ในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผล คำ เรื่อง การใช้คำสั่งในโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
3. โปรแกรมประมวลผลคำ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับ ประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและ ประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

Good (1973 อ้างถึงใน วิชา สำราญใจ, 2552 : 20) ได้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจาก การเรียนรู้ในวิชา ต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนให้หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

Eysenck, Arnold and Meili (1972 อ้างถึงใน พัฒนาพงษ์ สีกา, 2551 : 31) ได้ ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดย อาศัย ความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรือเกรดของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและ ระยะเวลา หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พัฒนาพงษ์ สีกา (2551 : 32) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่ เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับ ประสบการณ์โดย การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมิน หรือวัดประมาณค่า ได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

ชนิษฐา บุญภักดี (2552 : 10) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน อาจได้มาจากกระบวนการที่ ไม่ต้องอาศัยการ ทดสอบ เช่น การสังเกต และจากการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 18) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการ สอนในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบทางภาคทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติหรือ ทั้งสองอย่าง

วุฒิชัย ดานะ (2553 : 32) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับ ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยอาศัย เครื่องมือใน การวัดผลหลังจากการเรียนหรือจากการฝึกอบรม

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถและ ทักษะที่ได้รับ จากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัย ความสามารถเฉพาะ บุคคล ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการ เรียน

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายลักษณะ โดยจะกล่าวถึง 2 ด้าน ดังนี้ (อุทุมพร จามรมาน, 2535 อ้างถึงใน วนิดา ดีแป้น, 2553 : 22)

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง จำแนกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

(1) ผลสัมฤทธิ์ด้านความจำ เป็นสิ่งที่สำคัญทางการเรียน ความจำเป็นตัว เสริมให้ เกิดความรู้ความสามารถในการเรียน ความจำเป็นผลสัมฤทธิ์พื้นฐานก่อนการแสดง ความสามารถใน ระดับสูงขึ้น

(2) ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ เป็นการแสดงความสามารถในระดับสูง ขึ้นกว่า ความจำ

(3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำไปใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ ใน สถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการบรรลุจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้

(4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการวิเคราะห์ เป็นการแยกแยะเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อย แล้วระบุ ส่วนย่อยกับส่วนย่อย หรือส่วนย่อยกับส่วนใหญ่

(5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการสังเคราะห์ เป็นการนำสิ่งที่วิเคราะห์มาผสมผสาน เป็นเรื่อง ใหม่

(6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการประเมิน ความสามารถในการประเมินเพื่อให้ ได้คุณค่า บางอย่าง ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาทางสังคมของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านสมองขึ้นอยู่กับความสามารถ ทักษะและ ประสิทธิภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การ นำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่เป็นนามธรรมและมีขอบเขต กว้างมาก ตั้งแต่ การรับรู้จนถึงความพึงพอใจในคุณค่า แบ่งย่อยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

(1) ขั้นการรับรู้ เป็นระดับต่ำ หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนเปิดใจอยาก รู้ว่าเกิด อะไรขึ้นภายนอกบ้างคือการรู้ตัวและการตั้งใจรับรู้เพิ่ม

(2) ขั้นการตอบสนอง เป็นขั้นที่นักเรียนได้แสดงตอบต่อคน สิ่งของและ ปรัชญาการณ

(3) ขั้นการแสดงคุณค่าเป็นขั้นที่มีการรับรู้คุณค่า

(4) ขั้นการสร้างมโนทัศน์ของคุณค่าเป็นขั้นการสร้างความเข้าใจ

(5) ขั้นการแสดงลักษณะ เป็นขั้นการแสดงบุคลิกนิสัยของบุคคลเหล่านั้น ออกมา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น โดย ขึ้นอยู่กับความสามารถ ของแต่ละบุคคล โดยสามารถแบ่งออกเป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้ โดย เริ่มต้นจากขั้นของการเปิดใจ อยากรับรู้สิ่งต่าง ๆ ขั้นของการแสดงออกต่างสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ ขั้น ของการรับรู้คุณค่าของสิ่งที่รับรู้

ขั้นของการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่รับรู้แล้วบันทึกไว้ใน สมอ และขั้นสุดท้ายคือขั้นของการแสดงลักษณะนิสัยของแต่ละคนออกมา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การเรียนรู้แบบช่วยเพื่อนได้มีการนำมาใช้ในระดับอุดมศึกษาและได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีลักษณะเป็นกลุ่มย่อย 'near-peer' และ 'co-peer' โดยผู้สอน คือ นักศึกษาที่เรียนอยู่ด้วยกัน ที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ ประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้งสองฝ่าย มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามจุด มุ่งหมายและวิธีการของผู้สอน โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติและปัญหาด้านอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่าวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองจะเรียนรู้ได้ จากกันและกัน และการเรียนรู้แบบนี้จะทำให้ผู้ที่เรียนรู้ช้าเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากภาษาที่ใช้ใน การพูดจาสื่อสารกันสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดีเนื่องจากเป็นวัยเดียวกัน ซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนรู้มาให้เพื่อนๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบในวัยเดียวกันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในความรู้นั้นได้แจ่มแจ้งมากยิ่งขึ้น

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer assist) เป็นการจัดการองค์ความรู้ก่อนการลงมือทำกิจกรรม (Learning before doing) เพื่อเป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยคนมาเป็นธงนำเปิดมุมมองทาง ด้านความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนกันระหว่างทีมหรือบุคคลต่อบุคคล (นันทวัน วัฒนมงคลสุขและ คณะ, 2560)

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมการสอนอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูล กัน คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะ เก่งช่วยอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบายแนะนำ และช่วยแก้ไข ปัญหาให้แก่คนที่มีการเรียนอ่อนกว่าการจัดการกิจกรรมในลักษณะนี้เป็นการจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมใน การคิด วางแผน ปฏิบัติประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ได้พิจารณาและค้นหาความรู้ความ สามารถของตนเองให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพลักษณ์แห่งตนและการมองเห็นคุณค่าของตนเองต่อความสำเร็จในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้หล่อหลอม รักและมีความพร้อมที่จะเรียนมีความสุขในการ เรียน โดยเน้นให้มีการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง อาทิ การสอนด้วยการจับคู่ที่เป็นรูปแบบ การสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดีกว่า เลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียน ต่ำกว่าหรือด้อยกว่า แล้วทำหน้าที่ในการสอนในเรื่องที่ตนเองมีความถนัดและมีทักษะที่ดีเช่น มหาวิทยาลัย บอร์นัมท์ (Bournemouth University, 2002) กำหนดให้มีการจัดการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน คือ การ เรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุนและการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นการศึกษาต่อไป

ความสำคัญของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม และกระตุ้นกระบวนการทางความคิด ให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย ช่วยให้จดจำบทเรียนได้ดีขึ้น การจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจำเป็นต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันส่งผลให้เกิดการยอมรับซึ่งกัน และกันระหว่างผู้เรียนจนเกิดเป็นความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผู้เรียนตกผลึกและถ่วงกรองความรู้ ที่อยู่ในสมองให้กลายเป็นคำพูดข้อเขียน ที่เป็นการแสดงออกมาภายนอกอย่างเป็นรูปธรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตนและมีพัฒนาการทางความคิดแบบรวบยอด คิดค้น สร้างสรรค์แนวคิดใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน (สุณีย์รัตน์เนียรเจริญสุข, 2553)

ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการเพิ่มทรัพยากรหรือแหล่ง ข้อมูลความรู้จากเดิมที่มีแหล่งความรู้เพียงแหล่งเดียว คือ ผู้สอนผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากขึ้นอัน เกิดจากการพูดคุยสนทนาและการป้อนข้อมูลย้อนกลับ ทบทวนเฉพาะเจาะจงตามความต้องการของแต่ละ บุคคลเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และการที่ผู้เรียน แต่ละบุคคลได้ทดลองกระบวนการคิดทบทวนด้วยตนเองจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วย ตนเองให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

กระบวนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและผู้เรียนปกติมีเป้าหมายสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยนำวิธีการสอนแบบลำดับขั้น (Lockspeiser, et.al., 2008) ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและเป็นส่วนหนึ่งของทีมที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องของการให้คำปรึกษา การกำหนดเนื้อหาและหัวข้อต่างๆ พร้อมด้วยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ เกี่ยวข้อง กระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Peer feedback) คือ การให้ผู้เรียนแต่ละคนภายในกลุ่มสรุป ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสอน วิเคราะห์ข้อดีข้อด้อยของกันและกัน โดยทบทวนความต้องการของแต่ละ คน เพื่อให้ตรงตามความต้องการของเพื่อน จากนั้นให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากการสังเกตและทบทวน โดย แต่ละคนจะต้องสะท้อนให้ข้อมูลย้อนกลับและให้เพื่อนที่จับคู่ทำกิจกรรมเป็นผู้รับฟังหรือผู้อ่าน เป็นระยะเริ่ม ต้นในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร สร้างความเข้าใจ ถึงจุดหมาย แนวทางในการปฏิบัติตนในฐานะสมาชิก

2. กระบวนการให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer supervising) ผู้เรียนต้องร่วมกันแสดงความคิด เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับร่วมกัน นำคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขหรือนำเอาส่วนดีของเพื่อนไปใช้ในการทบทวน ความรู้และการเรียนของตนเอง ในระยะนี้สมาชิกในกลุ่มเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีการเปิดเผย ตนเองมากขึ้น แต่ละคนจะมุ่งความสนใจอยู่ที่ปัญหาการหาทางแก้ปัญหา นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในกลุ่มทำให้ สมาชิกสามารถรับรู้ข้อมูล มีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ

3. กระบวนการตรวจสอบร่วมกัน (Peer monitoring) เป็นการประเมินผลและการตรวจสอบพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ระหว่างผู้เรียนเองรวมทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญสามารถกำหนดแนวทาง ได้ทั้งการตรวจสอบโดยเพื่อนผู้ที่มีความสามารถสูงกว่าเป็นผู้ตรวจสอบพฤติกรรมการณ์เรียนรู้

หรือการตรวจสอบ ร่วมกันในทักษะด้านที่ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญพร้อมทั้งให้คำแนะนำหรือการตรวจสอบร่วมกันในระหว่างผู้เรียน เองซึ่งกระบวนการนี้นับเป็นการดึงเอาศักยภาพทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนออกมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ประเมินความก้าวหน้าความเปลี่ยนแปลงในทางบวกของตนเอง ความสำเร็จของสมาชิกในกลุ่มและประเมิน จากพฤติกรรมของสมาชิกที่แสดงออก

วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ (Buddy) มีวิธีการเบื้องต้น ดังภาพที่ 1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

จากภาพที่ 1 วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่าทำไป เพื่ออะไรและมีสาเหตุหลักของปัญหาที่ต้องการขอความช่วยเหลืออย่างไร เช่น สมาชิกในกลุ่มที่เป็นผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ขอความช่วยเหลือจากผู้เรียนปกติในด้านการเรียน และยังเป็นการสร้าง ความเข้าใจในข้อแตกต่างของแต่ละบุคคล ช่วยเพิ่มความสัมพันธที่ดีเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ แนวคิดภายในกลุ่ม

2. ตรวจสอบว่าใครบ้างที่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวมาบ้างแล้วโดยแจ้งแผนการเรียนการสอนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อนของแต่ละกลุ่มให้ทีมอื่นๆ ได้รับรู้เพื่อหาผู้รู้ถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การบริหารจัดการกลุ่ม และการดูแลช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมาย

3. กำหนด Facilitator หรือผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างทีมเพื่อให้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังเอาไว้โดยขอความช่วยเหลือจากผู้สอน ล่ามภาษามือหรือบุคคลที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง

4. คำนึงถึงเกี่ยวกับการวางแผนตารางเวลาให้เกิดความเหมาะสมและทันต่อการนำไปใช้งาน หรือ การปฏิบัติจริงโดยอาจเผื่อเวลาสำหรับปัญหาที่ไม่คาดคิดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตร่วมด้วยโดยแบ่งเวลาในการ ให้ความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากทีมหรือผู้รู้เฉพาะเรื่อง

5. เลือกผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย ทั้งทางด้านผลการเรียน ทักษะ และความสามารถในการเรียนรู้โดยเป็นทีมที่มีทั้งผู้เรียนปกติผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้เรียนที่มีผล การเรียนสูง ปานกลางและต่ำ

6. มุ่งเน้นหาผลลัพธ์หรือสิ่งที่ต้องการได้รับจริง คือ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น จำ ต้องมองให้บรรลุถึงปัญหาและสร้างทางเลือกให้หลากหลายมากกว่าที่จะใช้คำตอบสำเร็จรูปทางใด ทางหนึ่ง โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการกลุ่มให้มี ประสิทธิภาพสมาชิก ในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

7. วางแผนเกี่ยวกับเวลาสำหรับการพบปะสังสรรค์ทางสังคมหรือการพูดคุยแบบไม่เป็น ทางการ

โปรแกรมประมวลผลคำ (Word Processing Program)

ความหมายของการประมวลผลคำ

การประมวลผลคำ (Word processing) เป็นการนำคำหลายๆคำมาเรียงกันให้มาอยู่ในรูปแบบ ที่กำหนด ซึ่งเราสามารถกำหนดได้ว่าจะให้มีกี่ตัวอักษรต่อหนึ่งบรรทัด หรือหน้าละกี่บรรทัด กั้นระยะ หน้าหลังเท่าใด และสามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้อย่างสะดวกจนกว่าจะพอใจแล้วจึงสั่งพิมพ์เอกสารนั้นๆ ออกมาก็ชุดก็ได้ โดยทุกชุดที่ออกมาจากเครื่องพิมพ์จะเหมือนกันทุกประการ เสมือนกับถ่ายเอกสาร หรือการทำสำเนา (Copy) แต่ความจริงแล้วเอกสารทุกแผ่นจะถูกพิมพ์ออกมาจากเครื่องพิมพ์อย่าง สวยงามและประณีต โดยปราศจากร่องรอยของการชุดลบใดๆ แล้นั้นย่อหมายถึงการใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์ในการทำงาน เราจะต้องพิมพ์ข้อมูลต่างๆ ซึ่งอาจเป็นเอกสาร บทความ รายงาน จดหมาย ฯลฯ เข้าไปเก็บไว้ในหน่วยความจำเครื่องคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นเราสามารถใช้อคำสั่งต่างๆ เข้าไปจัดการแก้ไข ดัดแปลง หรือเพิ่มเติมข้อมูลเหล่านั้นได้ตลอดเวลา โปรแกรม (Program) หรือ ชุดคำสั่งที่ทำให้เราสามารถทำงานกับเอกสารและสิ่งงานต่างๆ นี้ได้ มีชื่อเรียกว่า โปรแกรมเวิร์ดโพรเซส เซอร์ (Word processing) หรือโปรแกรมประมวลผลต่างๆ

จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่า การประมวลผลคำ (Word processing) หมายถึง การพิมพ์ เอกสารโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อว่า เวิร์ดโพรเซสเซอร์ (Word processer) ที่มี ความสามารถในการสร้าง แก้ไข เพิ่มเติม คัดลอก จัดรูปแบบเอกสาร ตลอดจนการเก็บบันทึกเอกสาร นั้นลงในสื่อบันทึกข้อมูลต่างๆ เพื่อสามารถเรียกใช้งานภายหลังได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้จะต้องใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการทำงาน (การศึกษาค้นคว้า ออนไลน์ เมื่อวันที่ 20 เดือน พฤษภาคม 2564)

วิวัฒนาการของโปรแกรมประมวลผลคำ

โปรแกรมประมวลผลคำที่มีใช้ในประเทศไทยในยุคแรกๆนั้นส่วนใหญ่จะเป็นโปรแกรมของ ต่างประเทศ เช่นโปรแกรม WORDSTAR ของบริษัทไมโครโปรจำกัด ซึ่งสามารถพิมพ์ข้อความได้ เฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงทำให้ไม่ค่อยได้รับความนิยมจากผู้ใช้งานชาวไทยมากนัก ต่อมาในปี พ.ศ.2529 นายแพทย์ชูชณะ มะกรสาร ได้พัฒนาโปรแกรมประมวลผลคำที่ ชื่อว่า ราช วิถี (Rechabite Word PC Version 1.0) ซึ่งโปรแกรมนี้เขียนขึ้นด้วย ภาษา Assembly ทั้งหมด การใช้งานโปรแกรมจะมีลักษณะเหมือนกับโปรแกรม WORDSTAR แต่สามารถพิมพ์ข้อความภาษาไทยได้หลังจากนั้นก็ได้มีการพัฒนาปรับปรุงเป็นรุ่น 1.1, 1.2 และ 2.0 จึง

ทำให้ได้รับความนิยมจากผู้ใช้งานอย่างสูงสุดในเวลาต่อมาต่อมาในปี พ.ศ. 2532สถาบันบริการคอมพิวเตอร์และภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ร่วมมือกันพัฒนาโปรแกรมประมวลผลคำภาษาไทยและอังกฤษ โดยออกแบบให้ง่ายต่อการใช้งาน และมีความสามารถในการทำงานเช่นเดียวกับโปรแกรมประมวลผลคำอื่นๆ โดยตั้งชื่อว่าซียูไรต์เตอร์(CU Writer)และประกาศให้ใช้เป็นโปรแกรมสาธารณะ (public Domain) แรกที่ออกมา จะเป็นรุ่น 1.1 และได้ทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นรุ่น 1.2,1.3,1.41,1.51,1.52 และ 1.6 โดยทุกรุ่นจะทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการ ms-dos ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการแบบเทกซ์โหมด (Text Mode) โปรแกรมซียูไรต์เตอร์นี้จะมีลักษณะคล้ายกับโปรแกรม WORDSTAR โดยจะมีเมนูคำสั่งต่างๆที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้คำสั่งได้ด้วยการเลื่อนแถบสว่าง (โดยใช้ปุ่มลูกศรบนแป้นพิมพ์)ไปยังคำสั่งที่ต้องการใช้ซึ่งเป็นภาษาไทย และกดปุ่ม <Enter> ทุกคำสั่งสามารถมองเห็นได้บนหน้าจอโดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความจำเป็นในการจดจำคำสั่งใช้งานต่างๆ

การประมวลผลคำในปัจจุบันจะใช้ชุดซอฟต์แวร์ (software suites) ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูป (package) ชุดซอฟต์แวร์นี้บางที่เรียกว่าโปรแกรมชุดสำนักงาน (office programs)โดยบริษัทไมโครซอฟต์คอร์ปอเรชัน จำกัด (Microsoft office) ออกสู่ตลาดครั้งแรกมีชื่อว่า ไมโครซอฟต์ออฟฟิศรุ่น 4.3 ซึ่งประกอบด้วย เวิร์ด (word) เป็นซอฟต์แวร์ประมวลผลคำ (word processing software) เอกซ์เซล (Excel) เป็นซอฟต์แวร์ตารางทำการ แอ็กเซส (access) เป็นซอฟต์แวร์ด้านฐานข้อมูล (Database software) พาวเวอร์พอยต์ (PowerPoint) เป็นซอฟต์แวร์นำเสนอภาพกราฟิก (presentation software) โดยโปรแกรมเวิร์ดในชุดนี้จะเป็นรุ่น 6.0 หรือที่เรียกว่า ไมโครซอฟต์เวิร์ด 6.0 ซึ่งก่อนหน้านี้บริษัทไมโครซอฟต์ได้พัฒนาโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด 2.0 ออกสู่ตลาดมาก่อนโดยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ดรุ่น 2.0 และ 6.0 นี้ เป็นโปรแกรมที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 3.1 ต่อมาบริษัทไมโครซอฟต์ ได้ทำการปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ดอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดโดยทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ แล้วพัฒนาเป็นโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด 7.0หรือไมโครซอฟต์เวิร์ด 95 ซึ่งเป็นโปรแกรมในชุดของโปรแกรมสำนักงานที่มีชื่อว่า ไมโครซอฟต์ออฟฟิศ 95 หลังจากนั้นบริษัทไมโครซอฟต์ได้ทำการพัฒนาโปรแกรมชุดสำนักงานมาโดยตลอดอย่างต่อเนื่องโดยผลิตโปรแกรมไมโครซอฟต์ออฟฟิศ 97 โปรแกรมไมโครซอฟต์ออฟฟิศ 2000 และโปรแกรมไมโครซอฟต์ออฟฟิศเอกซ์พีไมโครซอฟต์ออฟฟิศ 2003 ซึ่งในแต่ละชุด ก็จะมีโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด 9 7 ไมโครซอฟต์เวิร์ด 2000 และไมโครซอฟต์เวิร์ด 2002 ไมโครซอฟต์ออฟฟิศ 2003 เป็นโปรแกรมประมวลผลคำ ตามลำดับ

ชุดซอฟต์แวร์ (software suites) ต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นส่วนมากจะเป็นโปรแกรมที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการวินโดวส์ (Windows) ของบริษัทไมโครซอฟต์และเป็นซอฟต์แวร์ที่มีลิขสิทธิ์ (License)หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ตลอดจนผู้ใช้งานตามบ้าน (home uses) จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดซอฟต์แวร์ดังกล่าวก่อนนำมาใช้งาน ซึ่งราคาของชุดซอฟต์แวร์ดังกล่าวมักจะมีราคาแพง จึงทำให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ โดยนำชุดซอฟต์แวร์ดังกล่าวมาใช้งานโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัทผู้ผลิตโปรแกรมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ก่อนการพิจารณาหรือตัดสินใจเลือกใช้โปรแกรมใดๆ ในการทำงาน เราจะต้องทราบขอบเขต ของงานต่างๆ ที่

ต้องการจะนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการทำงาน เพื่อจะได้เลือกซื้อหรือจัดหาโปรแกรมให้เหมาะสมกับงาน และประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อโปรแกรมได้มากที่สุด (การศึกษาค้นคว้าออนไลน์ เมื่อวันที่ 20 เดือน พฤษภาคม 2564)

คุณลักษณะของโปรแกรมประมวลผลคำที่ดี

1. มีระบบขอความช่วยเหลือ(Help)โปรแกรมประมวลผลคำที่ดีควรมีระบบขอความช่วยเหลือที่จะคอยช่วยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้ผู้ใช้สามารถทำงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็วเช่น หากเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานหรือสงสัยเกี่ยวกับวิธีการใช้งาน แทนที่จะต้องเปิดหาในหนังสือคู่มือการใช้งานของโปรแกรมก็สามารถขอความช่วยเหลือ จากโปรแกรมได้ทันที

2. มีระบบอัตโนมัติ โปรแกรมประมวลผลคำที่ดีควรมีระบบอัตโนมัติที่จะ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำงานกับเอกสารได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้นเช่นการตรวจสอบอัตโนมัติ(Spell) การจัดรูปแบบอัตโนมัติ (Auto Format)การแก้ไขอัตโนมัติ (Auto Correct) มีระบบใส่ข้อความอัตโนมัติ ตรวจสอบการสะกดคำ ผิดได้ทั้งภาษาไทย และอังกฤษ เป็นต้น

3.การใช้ข้อมูลร่วมกันกับโปรแกรมอื่น ๆได้โปรแกรมประมวลผลคำที่ดี ควรมีความสามารถในการทำงานที่สร้างด้วยโปรแกรมอื่น ๆ มาใช้งานร่วมกับโปรแกรมได้ เช่น การแทรกภาพ อักษรศิลป์ สัญลักษณ์ผังองค์กร กราฟ ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีความสามารถในการดึงเอกสารจากโปรแกรม Word Processing อื่น ๆ เข้ามาใช้งานโปรแกรมได้

4. เรียนรู้การใช้งานได้ง่าย การเรียนรู้วิธีการใช้งานโปรแกรม ไม่ควรจะต้อง ใช้เวลานานเกินไป สำหรับการเรียนรู้ควรมีบทเรียนช่วยสอนหรือการสาธิต(Demo)เกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในการใช้งานของโปรแกรมเพื่อให้สามารถเรียนรู้การใช้งานโปรแกรมได้อย่างรวดเร็ว

5.มีระบบการค้นหา และแทนที่คำโปรแกรมประมวลผลคำ ที่ดีควรมีระบบการค้นหา และการแทนที่คำเพื่อให้ผู้ใช้สามารถที่จะทำการค้นหาคำเพื่อทำการแก้ไขหรือทำการแทนที่ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

6.จัดรูปแบบเอกสารได้สะดวก โปรแกรมประมวลผลคำ ที่ดีควรมีเรื่องมือที่ช่วยให้การจัดรูปแบบของเอกสารได้สะดวกและรวดเร็วซึ่งควรมีความสามารถที่จะจัดรูปแบบได้รวดเร็วมีขั้นตอนในกาจัดรูปแบบที่ไม่ยุ่งยาก

7.กำหนดรูปแบบตัวอักษรได้ หลายแบบหลายขนาดโปรแกรมประมวลผลคำที่ดีควรมีคุณสมบัติในการเปลี่ยนแปลงและกำหนดรูปแบบของตัวอักษรและขนาดของ ตัวอักษรได้หลายรูปแบบ รวมทั้งตัวอักษรพิเศษต่าง ๆ ที่ไม่มีบนแป้นพิมพ์ด้วย (การศึกษาค้นคว้า ออนไลน์ เมื่อวันที่ 20 เดือน พฤษภาคม 2564)

ประโยชน์ของโปรแกรมประมวลผลคำ

1. การจัดเก็บเอกสาร การจัดเก็บเอกสารที่พิมพ์ขึ้นด้วยกระดาษนั้นอาจจะ เกิดการสูญหายหรือฉีกขาดได้ง่ายแต่การจัดเก็บเอกสารในรูปของไฟล์ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ข้อมูลต่างๆจะอยู่ครบถ้วนตราบเท่าที่สื่อที่ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูล เช่น ดิสก์ เกตต์ ฮาร์ดดิสก์ แผ่นซีดี ฯลฯ อยู่ในสภาพที่ดีและสมบูรณ์

2.การค้นหาและเรียกใช้ข้อมูลโปรแกรมประมวลผลคำจะมีความสามารถ ในการค้นหาข้อความ หรือคำที่เราต้องการได้อย่างรวดเร็วและยังสามารถค้นหาข้อความหรือคำและแทนที่ด้วย

ข้อความหรือคำใหม่ได้โดยอัตโนมัติตลอดจนการเรียกใช้แฟ้มข้อมูลก็ทำได้โดยง่ายและสะดวก เพียงแต่ทราบชื่อไฟล์และตำแหน่งที่จัดเก็บก็สามารถเรียกใช้ไฟล์ได้โดยสะดวกรวดเร็วไม่ยุ่งยาก เหมือนกับการค้นหาและเรียกใช้งานเอกสารธรรมดา ซึ่งช่วยให้ ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

3. การทำสำเนาการทำสำเนาเอกสารด้วยเครื่องพิมพ์ดีดจะต้องใช้กระดาษ คาร์บอน และสามารถทำสำเนาได้เพียงครั้งละ 3 – 4 แผ่นเท่านั้น ในขณะที่การทำสำเนาด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถทำได้อย่างไม่จำกัด และทุกสำเนามีความชัดเจนเท่าเทียมกัน

4. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารการพิมพ์เอกสารด้วยเครื่องพิมพ์ดีด มักจะมีการพิมพ์ผิดอยู่เสมอๆทำให้เสียเวลาในการแก้ไขเอกสารซึ่งเป็นเรื่องที่ ค่อนข้างยุ่งยากนอกจากนี้เอกสารที่พิมพ์ด้วย เครื่องพิมพ์ดีดก็ไม่สวยงามเท่าที่ควร อาจปรากฏร่องรอยของการขูดลบแต่ถ้าใช้คอมพิวเตอร์ในการ พิมพ์เอกสารปัญหาต่างๆเหล่านี้ก็จะหมดไป ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

5. การจัดรูปแบบเอกสารโปรแกรมประมวลผลคำ มีความสามารถในการจัดรูปแบบเอกสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่น การกั้นระยะหน้า – ระยะหลัง การใส่ข้อความหัว กระดาษท้ายกระดาษ การจัด เอกสารแบบหลายคอลัมน์การจัดรูปแบบอัตโนมัติ(AutoFormat) ฯลฯ ช่วยให้เกิดความสะดวกในการ ทำงานเหนือกว่าการทำงานบนเอกสารธรรมดา ๆ (การศึกษาค้นคว้า ออนไลน์ เมื่อวันที่ 20 เดือน พฤษภาคม 2564)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทวัน วัฒนมงคลสุข (2560) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer assist) เป็นการจัดการ องค์ความรู้ก่อนการลงมือทำกิจกรรม (Learning before doing) เพื่อเป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยคนมาเป็นธงนำเปิดมุมมองทาง ด้านความคิดที่หลากหลายจากการ แลกเปลี่ยนกันระหว่างทีมหรือบุคคลต่อบุคคล

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวัดความรู้เชิงวิชาการ มักใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นการวัดความรู้ความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีต หรือโรสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

กุลยา เจริญมงคลวิไล (2560) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อรูปแบบ การเรียนแบบผสมผสานโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย (model) กรณีรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 10 บทเรียน พบว่าผล คคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่นระดับ 1.50 และความ พึงพอใจของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้สื่อมัลติมีเดียอยู่ที่ระดับมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ประจำปี ปการศึกษา 2563 ที่ เรียนวิชา โปรแกรมประมวลผลคำ จำนวน 18 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 18 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มนักเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอนนักเรียนกลุ่มนี้จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างมาทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งประกอบด้วย

1. บทเรียนโปรแกรมนำเสนอข้อมูล เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรม เพื่อนช่วยเพื่อน ในการสอน
2. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แบบปรนัย 20 ข้อ โดยผ่านสื่อออนไลน์ google form
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ แบบอัตนัย 2 ข้อ โดย ผ่านสื่อออนไลน์ google form

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สร้างบทเรียนโปรแกรมนำเสนอข้อมูล เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ

1. ศึกษาเนื้อหาโดยรวบรวมเนื้อหาวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ จากเอกสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอนและการวัดผลประเมินผล
2. วิเคราะห์เนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมต่อการสร้างบทเรียนโปรแกรมนำเสนอข้อมูล (เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ)
3. สื่อนำเสนอข้อมูล เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ปรับปรุงแก้ไขทั้งทางด้านเนื้อหา ตัวอย่าง และแบบฝึกหัด
4. สร้างแบบประเมินใหม่มีความสอดคล้องและครอบคลุม คุณภาพที่ต้องการ ประเมินโดยใช้แบบประเมินโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน3ท่าน คือ

1. นางศุภรัตน์ ยั่งยืน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ยานนาวา
2. นางอำไพ ดวงแก้ว รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ยานนาวา
3. นางนภาพร ศรีทองเกิด รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครองวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ยานนาวา

ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คุณภาพดีมาก	ให้ 5 คะแนน
คุณภาพดี	ให้ 4 คะแนน
คุณภาพปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
คุณภาพพอใช้	ให้ 2 คะแนน
ควรปรับปรุง	ให้ 1 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการวัดและประเมินผล
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการ วิชา โปรแกรมประมวลผลคำ ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 20 ข้อ
3. ดำเนินการทดลองให้กับผู้เรียนโดยใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ 3 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 20 ข้อ

5. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ แบบอัตนัย ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 2 ข้อ

6. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 แบบ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการวัดและประเมินผล

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 20 ข้อ

3. ดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Algorithm 3 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 20 ข้อ

5. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโปรแกรมประมวลผลคำ แบบอัตนัย ผ่านสื่อออนไลน์ google form จำนวน 2 ข้อ

6. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 แบบ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (ล่วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 72)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ X แทน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้

$\sum X$ แทน = ผลรวมของคะแนนที่ได้

N แทน = จำนวนข้อมูล

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตร (ล่วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 79)

$$SD. = \frac{\sqrt{\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{N}}}{N(N-1)}$$

เมื่อ

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของของคะแนนที่ได้

X แทน ผลของคะแนนที่ได้

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติ

สถิติที่ใช้ ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ใช้โปรแกรม SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) เพื่อหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 18 คน ใช้เวลาทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 6 คาบ ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดลองและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียน

ตารางที่ 1 การแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวาก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำสั่งโปรแกรม

ความสามารถด้านการเขียน Algorithm	N	\bar{X}	S.D.
ก่อนได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	18	9.50	1.509
หลังได้รับการสอนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	18	15.86	1.432

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง คำสั่งโปรแกรม จากนักเรียนทั้งหมด 18 คน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง คำสั่งโปรแกรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ (9.50) และค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน อยู่ที่ (15.86) จะเห็นได้ว่าคะแนนหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เกิดความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน

เนื่องจากข้อสอบมี 2 แบบ ผลของการทดสอบสามารถแยกให้เห็นแต่ละแบบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำสั่ง

ลำดับที่	แบบทดสอบ Algorithm (ก่อนเรียน)		รวม	แบบทดสอบ Algorithm (หลังเรียน)		รวม	รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน		ผลต่าง
	(ปรนัย) (20)	(อัตนัย) (20)		(ปรนัย) (20)	(อัตนัย) (20)		ก่อน (40)	หลัง (40)	
1	10	15	25	15	16	31	25	31	6
2	9	10	19	12	15	27	19	27	8
3	10	10	20	15	17	32	20	32	12
4	10	12	22	16	16	32	22	32	10
5	8	13	21	15	17	32	21	32	11
6	9	11	20	14	17	31	20	31	11
7	9	14	23	16	16	32	23	32	9
8	7	15	22	14	16	30	22	30	8
9	5	10	15	13	17	30	15	30	15
10	9	8	17	12	18	30	17	30	13
11	10	8	18	12	16	28	18	28	10
12	11	10	21	15	17	32	21	32	11
13	12	9	21	15	15	30	21	30	9
14	11	10	21	14	13	27	21	27	6
15	10	11	21	13	13	26	21	26	5
16	9	11	20	14	15	29	20	29	9
17	9	10	19	13	14	27	19	27	8
18	8	8	16	12	13	25	16	25	9
รวม	166	195	361	250	281	531	361	531	170
เฉลี่ย	9.22	10.83	20.05	13.88	15.61	29.5	20.05	29.5	9.44

จากตารางที่ 2 พบว่าแบบทดสอบตอนที่ 1 เป็นคำถามถามตอบเกี่ยวกับการใช้คำสั่งโปรแกรม ประกอบด้วยคำถามปรนัยที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนระหว่างการทดลองจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนนและตอนที่ 2 เป็นการให้คำสั่งโปรแกรม ประกอบด้วยคำถามอัตนัยที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนระหว่างการทดลองจำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียนหลังการทดลองเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 20.05 และหลังการทดลองเป็น 29.5 หรือคิดเป็นร้อยละ 20.05 และ 29.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 9.44 หรือคิดเป็นร้อยละ 9.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถทางการใช้คำสั่งโปรแกรม เพิ่มขึ้นโดยมีผลต่างของคะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดเป็น 25.00 และ 32.00 ตามลำดับ

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 18 คน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ โดยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

1. ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันโดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนการใช้คำสั่งโปรแกรม เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่(9.50) และค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน อยู่ที่ (15.86) แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ

2. จากการแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำสั่งโปรแกรม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียนหลังการทดลองเพิ่มขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองเป็น 20.05 และหลังการทดลองเป็น 29.5 หรือคิดเป็นร้อยละ 20.05 และ 29.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 9.44 หรือคิดเป็นร้อยละ 9.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถทางการใช้คำสั่งโปรแกรม เพิ่มขึ้นโดยมีผลต่างของคะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดเป็น 25.00 และ 32.00 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ เรื่อง การใช้คำสั่งโปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ซึ่งทดลองรวม 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 6 คาบ ปรากฏว่าผลการทดลองเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย คือ ใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำสั่งโปรแกรม ทำให้นักเรียนได้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการใช้คำสั่งโปรแกรม ของนักเรียนให้สูงขึ้น นักเรียนได้รับการฝึกใช้ ฝึกทำในสถานการณ์เหมือนจริง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้คำสั่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เยาเวดี วิบูลย์ศรี (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวัดความรู้เชิงวิชาการ มักใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นการวัดความรู้ความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีตหรือไรสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

การใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำสั่งโปรแกรม ในการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน 18 คน ในครั้งนี้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อีกทั้งยังเป็นการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นการวัดความสามารถของนักเรียนไปพร้อมๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนโดยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรเสริมความเข้าใจในการใช้ คำสั่งโปรแกรม ให้เกิดความชำนาญ

2. ครูควรใช้ยกตัวอย่างในการใช้คำสั่งโปรแกรม ให้เห็นภาพโดยชัดเจน ทำให้นักเรียนกล้าที่จะลงมือปฏิบัติไปตามๆกับครูผู้สอน

3. ครูควรใช้แบบฝึกทักษะในการใช้คำสั่งโปรแกรม ที่หลากหลาย และฝึกบ่อยๆ ทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินและคล่องตัวในการใช้คำสั่งมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะต่างๆ ที่ทำขึ้น และได้ทดลองใช้และไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆ

2. นำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้ทางวิทยาลัยได้นำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา บุญภักดี .(2552 : 10). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน กรุงเทพมหานคร: วิจัย ชั้นเรียน.
- พัฒนาพงษ์ สีกา .(2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน วิจัย ชั้นเรียน.
- พัฒนาพงษ์ สีกา .(2551 : 32). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับ กรุงเทพมหานคร: วิจัย ชั้นเรียน.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร .(2552 : 18). ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการ. วิจัย ชั้นเรียน.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุขและ คณษะ.(2560). การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กรุงเทพมหานคร : วิจัย ชั้นเรียน.
- วิชา สำราญใจ.(2552). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน วิจัย ชั้นเรียน.
- วุฒิชัย ดานะ .(2553 : 32). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับ ความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนกรุงเทพมหานคร : วิจัย ชั้นเรียน.
- สุณีย์รัตน์เนียรเจริญสุข .(2553). ความสำคัญของการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกรุงเทพมหานคร: วิจัย ชั้นเรียน.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). ข้อมูลลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี .กรุงเทพมหานคร: วิจัย ชั้นเรียน.
- สมบูรณ์ ต้นยะ (2545). แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถใน เรื่องที่เรียนรู้อาแล้ว หรือได้รับการฝึกฝน อบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด กรุงเทพมหานคร: วิจัย ชั้นเรียน.